

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep.
0030 OSLO

Deres ref.
12/2969

Vår ref.
14/3109-11 692/IMHA

Dato:
Oslo, 13.11.2014

Høring - Våpeninstruks for politiet

Lo viser til brev av 21. august 2014 fra Justis- og beredskapsdepartementet.

Brevet sender ut på høring forslag til ny våpeninstruks for politiet.

LO ønsker å komme med følgende uttalelse i anledning høringsforslaget;

1. Innledning

Spørsmålet om politiets våpenbruk er av stor samfunnsmessig betydning. LO finner derfor grunn til å avgi høringsuttalelse i saken.

2. Operasjonsleders kompetanse

LO er enig i at kompetansen til å beslutte våpenbruk i større grad bør flyttes til operasjonsleder. Operasjonsleder vil ofte være bedre oppdatert på pågående hendelser og operasjoner enn politisjefen, og vil derfor kunne vurdere behovet for bevæpning raskere, forutsatt riktig opplæring. Operasjonsleder er også lettere tilgjengelig for mannskapet enn politisjefen, noe som kan bidra til raskere respons ved oppdrag som krever bevæpning.

3. Bistand fra forsvaret

LO anser det som viktig at politiet også kan få bistand fra forsvaret. Hovedtyngden av forsvarets avdelinger er imidlertid oppsatt med andre typer våpen enn politiet. Det er hensiktsmessig at bistand til politiet leveres av den/de avdelinger som er best egnet til å løse oppdraget og er tilgjengelig. Slik bistand kan ikke begrenses av at avdelingen ikke er oppsatt med samme type våpen som politiet. Det kan i ytterste konsekvens dreie seg om terroraksjoner med bruk av fly eller fartøy som våpen, hvor tungt materiell vil være nødvendig for å avverge eller stoppe et angrep. En naturlig følge av dette må være at våpeninstruksen ikke har faste regler for hvilke skytevåpen forsvaret kan benytte ved håndhevelsesbistand.

4. Generell bevæpning

Generell bevæpning i betydningen fast bevæpning, eller med karakter av fast bevæpning frarådes. Departementets gjennomgang av bevæpning i de øvrige nordiske land viser tydelig at norske, operative mannskaper allerede har meget god tilgang til våpen i tjenesten, ved at både enhånds- og tohåndsvåpen er forhåndslagret i kjøretøyene. Dersom myndighet til å godkjenne bevæpning flyttes til operasjonsleder, jf. ovenfor, vil norske operative mannskaper ha en ytterligere forbedret tilgang til våpen i tjenesten.

All erfaring viser at generell bevæpning fører til flere hendelser hvor politiet løser skudd. Dette er ikke en ønsket utvikling i Norge. Det er heller ikke ønskelig med en generell bevæpning på varig basis i enkelte distrikt, da dette er uforutsigbart for publikum og egnet til å skape usikkerhet. En kan videre vanskelig se for seg at politiet i eksempelvis Oslo har et større behov for generell bevæpning enn politiet i London, hvor det generelle trusselbildet ligger på et høyere nivå.

5. Kommentarer til andre endringsforslag

LO finner det også naturlig at våpeninstruksen fastsettes av regjeringen, i form av kgl. res., dersom denne også skal gjelde forsvarets personell ved bistand til politiet.

Utvalgets forslag om at egenrapport etter avfiring av våpen ikke skal kunne brukes i en eventuell straffesak mot tjenestemannen synes fornuftig av hensyn til retten til ikke å inkriminere seg selv. LO er enig i at det må være et sterkt fokus på å lære av alle hendelser hvor politiet løser skudd. Det vil derfor være viktig at Spesialenheten har tilgang til egenrapporten i initialfasen av sine undersøkelser. LO ser imidlertid at det kan by på praktiske problemer å løsrive seg fra kunnskapen man har tilegnet seg gjennom tjenestemannens rapport.

Med vennlig hilsen
LANDSORGANISASJONEN I NORGE

(sign.)

Imran Haider
(sign.)

Dette brevet er godkjent elektronisk i Landsorganisasjonen i Norge og har derfor ingen signatur.